

13 Ιουνίου 2009

ΟΙ ΕΝΝΟΙΕΣ «ΑΓΙΟΤΗΤΑ» ΚΑΙ «ΑΓΙΟΣ». (1)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εικόνα των Αγίων Πάντων από τον Ι.Ν. Αγίων Πάντων στη Σαλίνα του Κάνσας, ΗΠΑ.

Ανδρέα Θεοδώρου

1. Διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η αγιότητα είναι βασική ιδιότητα της ενέργειας και της φύσεως του Θεού. Σημαίνει απουσία από την πανακήρατη φύση κάθε ίχνους κακίας, στην οποιαδήποτε μορφή της. Ο Θεός είναι οντολογικά άγιος, διότι η ουσία του είναι φύσει αγαθή. Η κακία αφ' έτερου είναι οντολογικά ανύπαρκτη. Δεν ανήκει στην κλίμακα των υπαρκτών όντων, αλλά είναι επι-φαινόμενο. Φαίνεται, δεν είναι, λαμβάνουσα την υπόσταση της εκεί, όπου τα λογικά όντα απομακρύνονται ελεύθερα από το Θεό. Όπου απουσιάζει το αγαθό, εκεί εμφανίζεται, ως συμβεβηκός περί τη φύση η αμαρτία, η όποια εξαφανίζεται, όταν εμφανιστεί πάλιν εκείνο (το αγαθό). Έτσι και το φως, όταν αναχωρεί, παραχωρεί τη θέση του στο σκοτάδι, το οποίο με τη σειρά του αφανίζεται, όταν επανεμφανιστεί εκείνο.

Στο στάδιο της θείας οικονομίας, η αγιότητα του Θεού είναι η θεία του ενέργεια στην πολλαπλή σχέση της προς τις ελεύθερες πράξεις των λογικών κτισμάτων. Από τη θεία ενέργεια απορρέει και προς αυτήν αναφέρεται κάθε ιδέα κτιστής αγιότητος. Ο Θεός, ως δημιουργός, έθεσε στα όντα την ηθική τάξη και τους ηθικούς νόμους του την τήρηση των οποίων απαιτεί, τιμωρώντας τις οποίες παραβάσεις τους. Από την άποψη αυτή ο Θεός είναι δίκαιος, και κατ' επέκτασιν κριτής των ηθικών ενεργειών των πλασμάτων του.

Στο μυαλό μας η αγιότητα του Θεού νοείται σε συνδυασμό με την ηθική ποιότητα των ενεργειών του ανθρώπου. Ό,τι κακό παρατηρείται σ' αυτόν, το απομακρύνουμε από την καθαρή και αμόλυντη θεία φύση. Ως γνωστόν, με τον τρόπο αυτό δουλεύει η άποφατική θεολογία, η όποια αφαιρεί από την ουσία του Θεού κάθε τι το κακό, ατελές και άναγνο, που παρατηρείται στην ηθική περιοχή του όντος. Διά των αφαιρέσεων φθάνουμε στην απόλυτη τελειότητα του Θεού. Η αγιότητα είναι έκφραση της τελειότητος αυτής. [\(περισσότερα...\)](#)